

כל-טמא: כי הנך הָרָה וילדה בָּן
 ימורה לא-עללה עלי-ראשו כי-גער
 אלהים יהיה הנער מז-הבטן והוא
 יהל להוציא את-ישראל מיז-
 פלשטים: ותבא האשה וגואמר
 לאישה לאמור איש האלים בא
 אליו ומראתו במרה מלאך האלים
 נורא מואד ולא שאלתיהו א-מזזה
 הוא וא-שםו לא-გיד לי: ויאמר
 לי הנך הָרָה וילדה בָּן ועטה אל-
 תשתיין ושכר ואל-תאכלני כל-
 טמא כי-גער אלהים יהיה הנער
 מז-הבטן עד-יום מותו: ויעתר מנוח
 אל-יהוה ויאמר כי אדונִי אה'יש
 האלים אשר שלחת יבואה עוד
 אלינו ויורנו מה-געשה לנער היולד;
 וישמע האלים בקהל מנוח ויבא
 מלאך האלים עוד אל-האשה והיא
 ישבת בשדָה ומנוח אישה אין עמה;
 ותנهر האשה ותרכז ותגַד לאיisha
 ותאמר אליו הנך נרא אל-האיש
 אשר בא ביום אליו: ויקם וילך מנוח
 אחריו אשתו ויבא אל-האיש ויאמר
 לו אתה האיש אשר דברת אל-
 האשה ויאמר אני: ויאמר מנוח עתה
 יבא דבריך מה-היריה משפט-הנער
 ימעשו: ויאמר מלאך יהוה אל-
 מנוח מכל אשר אמרת אל-האשה
 תשمر: מכל אשר יצא מגפן ר'ין
 לא תאכל ויין ושכר אל-תשת וככל
 טמאה אל-תאכל כל אשר צויתיך
 תשمر: ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה
 נערת-נא אותך ונעשה לפניך גדי
 עזים: ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח
 אם תענזרני לא-אכל בלחמה ואם-

כל-משושה חגה חדשה ושבתיה
 וכל מועדה: והשפט גפנה ותאנתָה
 אשר אמרה אתנה המה ל' אשר
 נתנו ל' מואה ושמוגים ל' עלי-
 ואכלתם חי' השדה: ופקדי עלי-
 את-ימי הבעלים אשר תקטר להם
 ותעד זמה וחליתה ותלה אחורי
 מואה ואת-שכח נאם-יהוה:
 לבן הנך אנכי מפתחה והלכתייה
 המדבר ודברת עלי-לבבה: ונתרתי
 לה את-קרמיה מושם ואת-עמק עכור
 לפתח תקווה וענתה שמה כי-נעריה
 וכיום עלותה מארץ מצרים: והיה
 ביום ההוא נאם-יהוה תקראי א-ישׁי
 ולא-תקראי-ל' עוד בעלי: ורסותי
 את-שמות הבעלים מפייה ולא-יזכו
 עוד בשמה: וכרתִי להם ברית ביום
 ההוא עם-חיתת השדָה, ועם-עוף
 השמים ורמש הארץ וקשת וחרב
 ימלחמה אשبور מז-הארץ
 ושבטים לבטה: וארשטי ל'
 לעולם וארשטי ל' בצד ובמשפט
 יחסד וברחמים: וארשטי ל'
 באמונה וידעת את-יהוה:

ר' פטרת נושא

שופטים יג
 Beth Israel Mikro Kodesh Brotherhood
 Owings Mills, Maryland
 אנדרת אחים בית ישראל מקודש אווינס מיילס, מרילנד

ויהי איש אחד מצערעה מומשפתה
 הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא
 ילדה: וירא מלאך יהוה אל-האשה
 ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא
 ילדת והרית ילדת בָּן: ועטה השMRI
 נא אל-תשתיין ושכר ואל-תאכל

יהוה כי געור ממעון קדשו: ויראתי
 את־יהושע הכהן הגדול עמיד לפני
 מלך יהוה והשׁטן עמיד על־ימינו
 לשׁטנו: ויאמר יהוה אל־השׁטן געַר
 יהוה בך השׁטן וגעַר יהוה בך הבהיר
 בירושלם הלוֹא זה אוד מצל מואשׁ
 יהושׁע היה לבש בגדים צואים ועמדו
 לפני המלך: ויען ויאמר אל־העמדים
 לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים
 מעליו ויאמר אליו ראה העברתִי
 מעלייך עונך והלבש אתך מחלצות;
 ויאמר ישימו צניף טהור על־ראשו
 ישימו הצניף הטהור על־ראשו
 ילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד:
 יעד מלך יהוה ביהושע לאמר: כה
 אמר יהוה צבאות אם־בדרכי תלך
 אם את־משמרתי תשמר וגס־אתה
 פדין את־ביתך וגם תשמר את־חצרך
 נתתי לך מהלכים בין העמדים האלה:
 שמע־נא יהושע הכהן הגדול אתה
 ורעד הישבים לפני כי־אנשי מופת
 הנה כי־הנני מביא את־עבדך צמה:
 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע
 על־אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח
 פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את
 עון הארץ־ההיא ביום אחד: ביום ההוא
 נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו
 אל־תחות גפן ואל־תחת תאנה: וישב
 המלך הדבר כי ויעירני כאיש אשר
 יעור משנתו: ויאמר אליו מה אתה
 ראה ואמיר ראיתי והנה מנורת זהוב
 כליה וכליה על־ראשה ושבעה נרות
 אשר על־ראשה: ושנים זיתים עליה
 אחד מימין הגללה ואחד על־שמאלה:

תעשה עליה ליהוה تعالפה כי לא־
 ידע מנוח כי־מלךך יהוה הוא: ויאמר
 מנוח אל־מלךך יהוה מי שומר כי־
 יבא דברך ובבדוך: ויאמר לו מלך
 יהוה למה אתה תשאל לשמי והוא־
 פלאי: ויקח מנוח את־קדוי רעיהם
 ואת־המנחה ויעל על־הצור ליהוה
 ומפלא לעשות מנוח ואשתו ראים
 ויהי בעלות הלהב מעיל המזבח
 המשמימה ויעל מלך־יהוה בלהב
 המזבח מנוח ואשתו ראים ויפלו
 על־פניהם ארצה: ולא־יסף עוד
 מלך־יהוה להראה אל־מנוח ואל־
 אשתו אז ידע מנוח כי־מלךך יהוה
 הוא: ויאמר מנוח אל־אשתו מות
 נמות כי אללים רקינו: ותאמר לו
 אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא־
 לך מידנו עליה ומנוח ולא הראננו
 את־כל־אללה וכעת לא רשותינו
 זאת: ותלד האשה בן ותקרא את־
 שמו שבועון ויגדל העיר ויברכהו
 יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה
 זו בין צרעה ובין־אשתו:

הפטורת בהעלתך

ויראה

Men's Club of Adas Israel Congregation
 Washington, D.C.
 אנדת אחיהם של קהילת עדת ישראל
 וושינגטון, ד. סי.

רני ושמחו בת־צין כי רגע־בא
 ושבנתי בתוך נאם־יהוה: ונלו גום
 רבים אל־יהוה ביום ההוא והוא לוי
 לעם ושבנתי בתוך וידעת כי־יהוה
 צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה את
 יהודה חלקו על־אדמת הקדש ובחר
 עוד בירושלם: הס כל־בשר מפני